

Jeg forstår, at hensigten skulle være at sikre en fri debat om mediespørgsmål i Danmark og sikre, at vi her i Folketinget kunne få en fri debat om de elektroniske medier. Derfor bliver jeg nødt til at foretage et modtræk og spørge: Har vi da ikke det? Er der ikke her i dette Folketing ført en ganske fri og ganske åben mediedebat ved utallige lejligheder?

Enhedslisten vil gerne efterlade det indtryk, at der skulle være noget odiøst i, at Folketingets partier på foranledning af kulturministeren fører forhandlinger om en samlet løsning på det elektroniske mediebillende, som det så smukt hedder, uden om denne sal. Men det er der jo ikke tale om. Der er tale om, at medlemmer af dette Ting – og indtil dette øjeblik repræsenterende alle Folketingets partier, har jeg forstået – fører forhandlinger. Jeg må gå ud fra, at de melder tilbage til deres folketingsgrupper, og hvis der opnås et resultat, skal vi her i salen diskutere de lovændringer, som måtte følge i kølvandet af det forlig, som indgås. Og jeg bliver altså nødt til at sige til Enhedslisten, at det er efter min opfattelse ikke at gøre Folketinget til et ekspeditionskontor, men at arbejde i overensstemmelse med de parlamentariske regler, vi har i dette hus.

Må jeg derefter sige, at jeg havde gerne set, at vi i dag kunne råbe æv-bæv efter Enhedslisten. Vi havde gerne set, at der på dette tidspunkt var indgået en aftale, som helt overflødiggjorde denne forespørgselsdebat, og jeg synes måske nok, at kulturministeren tog munden meget fuld, når ministeren sagde for et øjeblik siden, at de mediepolitiske forhandlinger endnu ikke er afsluttet. Nej, det kan man roligt sige. Man bliver vel nødt til at sige, at nok har vi ført forhandlinger, og nok har vi været præsenteret for tonsvis af notater, og nok har vi snakket om alle mulige specialting og hørt på specialister og hørt, hvordan ordningen er i Norge og i Sverige og i Uruguay, og hvor ved jeg.

Men hvad vil den danske regering i denne sag? Det har vi indtil dette øjeblik ikke fået noget at vide om. Vi har kun fået noget at vide om, hvad de tre regeringspartier hver for sig vil på området. Men jeg glæder mig meget til i morgen, for jeg har forstået på ministeren, at i morgen kommer det store øjeblik, nemlig øjeblikket, hvor regeringen lægger sit udspil til et mediepolitisk forlig på bordet, og så kommer der jo gang i foretagendet.

Derfor bliver jeg også nødt til at dementere hr. Bent Hindrup Andersens opfattelse af, at det

skulle være umiddelbart forstående, at der – med hr. Bent Hindrup Andersens ord – er ved at blive strikket et forlig sammen, som omfatter både SF og Det Konservative Folkeparti. I den konservative folketingsgruppe har vi altså den grundopfattelse, at vi gerne vil vide, hvad det er, vi indgår forlig om. Vi vil sådan set gerne se den tekst, der ligger til grund for et forlig, og foreløbig har vi end ikke et udspil. Men når regeringens udspil foreligger, er vi klar til at gå ind i forhandlingerne med vores mediepolitiske oplæg i ryggen, som de, der forhandler, kender noget til. Indtil da er der ikke indgået noget forlig, og der er heller ikke udsigt til det, men jeg håber, det kommer.

Endelig skal jeg for god ordens skyld sige, at den konservative folketingsgruppe har tænkt sig at stemme imod det dagsordensforslag, Enhedslisten har stillet. Jeg betragter det som en meddelelse om, at Enhedslisten er udrådt af forhandlingerne, og det tager jeg til efterretning, om end med beklagelse. Jeg har forstået ministeren på den måde, at ministeren gerne ville indgå aftale med en bred vifte af Folketingets partier, men jeg opfatter dagsordensforslaget som en meddelelse om, at Enhedslisten ikke længere er med i forhandlingerne, og det beklager jeg.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har vi hørt endnu en ordfører meddele, at denne debat finder sted på det forkerte tidspunkt, men efter min opfattelse må det rigtige tidspunkt for en åben offentlig debat, hvor partierne lægger deres principielle holdninger frem for befolkningen og for de andre partier i Folketinget, ligge forud for det øjeblik, hvor man træffer de afgørende beslutninger og finder ud af, hvem der eventuelt kan indgå forlig med hinanden. Det er da elementært demokratisk, at man har den offentlige debat, før beslutningen bliver truffet, så man kan afprøve sine synspunkter og få dem konfronteret med andre synspunkter, og derfor forstår jeg slet ikke den indfaldsvinkel, flere partiers ordførere har haft.

Vi ser nu, at der har udskilt sig to totalt modstridende hovedsynspunkter i debatten. Det ene hovedsynspunkt, som bl.a. hr. Rechendorff har fremført, er, at man går ind for det kommercielle tv, konkurrencen og networking osv., og det er en ærlig sag, at de borgerlige har den holdning. Men vi har den modsatte holdning. Vi ønsker nogle helt andre principper.